

O quam pulchra es – Eucharistieviering met als thema het Hooglied

Een zo goed als volle kerk! Dat moet een hoogdag zijn...

En dat was het ook op zondag 19 november in de kerk van Zwaneven. Een eucharistieviering met het Hooglied als thema, is nu eenmaal redelijk uniek. In zijn inleiding zei Walter Vercammen terecht dat het waarschijnlijk de eerste keer was dat er in deze kerk uit het Bijbelboek van het Hooglied werd gelezen. Het Hooglied is dan ook redelijk uniek binnen de “bibliotheek” die de Bijbel eigenlijk is. Het gaat om een reeks liefdesliederen waarin alle aspecten van de liefde tussen een man en een vrouw worden bezongen, zonder dat God daarbij ter sprake komt. Joodse rabbijnen en in hun spoor christelijke kerkvaders hebben de tekst geïnterpreteerd als een beeld van de liefde die werkzaam is tussen God en de mensen. Zijn homilie eindigde Walter met een mooi citaat van Huub Oosterhuis over het Hooglied: *“Daar staat het verhaal van een god die de mensen belangrijker vindt dan zichzelf. En eigenlijk niets anders te zeggen heeft dan: kijk toch hoe ongelooflijk prachtig en kostbaar ieder mens gemaakt is, wees in godsnaam voorzichtig met elkaar.”*

Het Hooglied is een prachtige lofzang en heeft in de loop van de geschiedenis veel kunstenaars geïnspireerd. Bart Dresselaers, dirigent van de Cantorij en het Kamerorkest Zwaneven, heeft ongetwijfeld stevig moeten selecteren, maar hield toch nog een tiental liederen over, die de kerk vulden met sacrale klanken. Met momenten – en zeker in het slotlied – was het echt hemels: contratenor Jan Wouters zong een schitterend “Lascia ch’io pianga la dora sorte” (Laat mij in tranen mijn lot beklagen) van G.F. Haendel.

Na afloop zagen we veel gelukkige mensen die nog graag bleven hangen om wat na te praten bij een glaasje wijn of fruitsap.

Het is duidelijk dat aan heel deze onderneming een lange voorbereidings- en repetitietijd is voorafgegaan, en dat iets dergelijks niet zomaar één-twee-drie kan worden herhaald.

Niettemin smaakt dit naar nog...